

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΗ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε Κ Θ Ε Σ Η

ΓΙΑ
ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2019
ΚΑΙ
ΤΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΑΝΑΦΟΡΑΣ 1/1/2019 ΕΩΣ 31/12/2019

ΑΘΗΝΑ 2021
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΡΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Περιεχόμενα
της Έκθεσης της Επιτροπής
του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους
και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους
προς την Ολομέλεια της Βουλής

σελ.

α. Γενικά.....	3
β. Ομιλία του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, κ. Θεόδωρου Σκυλακάκη	4
γ. Εισηγήσεις	
γα. Εισήγηση του κ. Βασιλείου - Πέτρου Σπανάκη (ΝΔ).....	9
γβ. Εισήγηση της κυρίας Αικατερίνης Παπανάτσιου (ΣΥΡΙΖΑ).....	15
γγ. Εισήγηση του κ. Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη (ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ).....	19
γδ. Εισήγηση του κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου (ΚΚΕ).....	21
γε. Εισήγηση του κ. Βασιλείου Βιλιάρδου (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ).....	23
γστ.Εισήγηση του κ. Γεωργίου Λογιάδη (ΜέΡΑ25)	27

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΗ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2019»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους συνήλθε στις 11 Νοεμβρίου 2021, σε δύο συνεδριάσεις, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Λάζαρου Τσαβδαρίδη, με αντικείμενο την εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2019»,
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019».

Στην πρώτη συνεδρίαση προσήλθαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους επί της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 2019, σύμφωνα με το άρθρο 31Α του Κανονισμού της Βουλής, όπως ισχύει, ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. Ιωάννης Σαρμάς και οι κ.κ. Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Σύμβουλος και Ιωάννης Παπαδάκης.

Στη δεύτερη συνεδρίαση παρέστη ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Θεόδωρος Σκυλακάκης.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, τον λόγο έλαβαν ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Βασίλειος - Πέτρος Σπανάκης, η Εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, κυρία Αικατερίνη Παπανάτσιου, ο Ειδικός Αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, ο Ειδικός Αγορητής της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, ο Ειδικός Αγορητής του ΜΕΡΑ25, κ. Γεώργιος Λογιάδης, καθώς και ο Βουλευτής, κ. Τρύφων Αλεξιάδης.

Ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και η Εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ εισηγήθηκαν την ψήφιση των ανωτέρω σχεδίων νόμων, ενώ ο Ειδικός Αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο Ειδικός Αγορητής της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ και ο Ειδικός Αγορητής του ΜέΡΑ25, τα καταψήφισαν.

(Οι σχετικές εισηγήσεις παρατίθενται στο τέλος της Έκθεσης της Επιτροπής)

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Θεόδωρος Σκυλακάκης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

(Η εισήγηση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών προκύπτει από τα πρακτικά της δεύτερης συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στις 11.11.2021)

«Έχουν τεθεί πάρα πολλά θέματα. Εκ των πραγμάτων, δεν μπορούν να απαντηθούν όλα μέσα στον χρόνο μιας συνεδρίασης. Θα έχουμε και την Ολομέλεια, όμως, για να μπορέσουμε να δώσουμε σωστές απαντήσεις και έχουμε μπροστά μας και τη συζήτηση του Προϋπολογισμού.

Να ξεκινήσω λέγοντας ότι σήμερα είχαμε ένα σημαντικό θετικό νέο, το οποίο, για κάποιο λόγο, δεν είδα να το σχολιάζει καμία πλευρά από την αντιπολίτευση. Βγήκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και έδωσε τις φθινοπωρινές της προβλέψεις με 7,1% ανάπτυξη για φέτος και 5,2% για το 2022. Εμείς παραμένουμε, ενδεχομένως, πιο συντηρητικοί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά αυτή η πρόβλεψη μας βοηθάει πάρα πολύ στις αγορές και δείχνει, θα έλεγα, με πολύ emphaticό τρόπο, ότι πετυχαίνουμε αυτό που ονομαζόταν ανάκαμψη τύπου V και ότι το 2022 με βεβαιότητα θα ξεπεράσουμε και αξιολογα το εθνικό εισόδημα του 2019. Αν υπολογίσετε το τεράστιο πλήγμα της πανδημίας, συν όλα τα υπόλοιπα που μας έτυχαν αυτή τη διετία, νομίζω ότι αυτό είναι μία σαφώς θετική εξέλιξη και καλό είναι να την λαμβάνουμε υπόψη.

Θα κάνω μερικές μικρές παρατηρήσεις για τον ίδιο τον Ισολογισμό και κάποιες γενικές πολιτικές παρατηρήσεις. Τέθηκε ξανά και ξανά το θέμα του ποια είναι η πραγματική περιουσιακή θέση του Ελληνικού Δημοσίου. Είναι προφανές ότι η θέση αυτή είναι θετική, γιατί η ελληνική δημόσια περιουσία είναι πάρα πολύ μεγάλη. Δυστυχώς, αυτήν την πολύ μεγάλη δημόσια περιουσία ποτέ δεν έχει καταφέρει το ελληνικό κράτος να τη μετρήσει σωστά. Έχουμε ένα μεγάλο έργο στο Ταμείο Ανάκαμψης, το λεγόμενο GOV VRP, το οποίο περιλαμβάνει και το μητρώο παγίων και τη δημιουργία πραγματικής καταγραφής των κινητών πραγμάτων του Δημοσίου, καθώς και των αναλώσιμων του Δημοσίου. Μετά από πολλά χρόνια που ξεκίνησε αυτή τη δουλειά, θα έχουμε ανάδοχο τον Ιανουάριο. Ο διαγωνισμός εξελίσσεται κανονικά. Δεν έχουμε πολλές προσφορές. Ήταν μία η προσφορά, συνεπώς, θα έχουμε ανάδοχο. Αυτό σημαίνει ότι, επιτέλους, θα γίνει αυτή η λογιστική μεταρρύθμιση, μετά από πάρα πολλά χρόνια που συζητιέται. Θυμίζω ότι το 2014 προβλέφθηκε και έχουν περάσει από το 2014, 7 χρόνια.

Επίσης, μαζί με αυτή τη λογιστική μεταρρύθμιση, θα εισαχθεί και πλήρως το ηλεκτρονικό τιμολόγιο. Προχωράει πάρα πολύ καλά η σχετική μεταρρύθμιση και στον δημόσιο τομέα, έτσι

ώστε να μπορέσουμε να αποκτήσουμε αυτά τα μητρώα και να τα επικαιροποιούμε. Δεν είναι μια φορά να τα μετρούμε. Είναι ανάγκη να έχουμε ένα σύστημα, με το οποίο συνεχώς να τα μετράμε. Και εδώ είναι κρίσιμο το ηλεκτρονικό τιμολόγιο.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω. Άκουσα πολλά για τα περίφημα 109 δις, πως μειώνονται και τα λοιπά. Θα σας πω μια ιστορία μόνο. Εδώ πέρα κάπου υπάρχει στη σελίδα του Απολογισμού, μία παρατήρηση. Είναι στη σελίδα 20 που λέει: «διαγραφές εσόδων ανήλθαν στο ποσό των 15,04 δις. ευρώ. Από τις διαγραφές όλων, διαγραφή ποσού 10 δις. ευρώ αφορούσε σε διόρθωση εσφαλμένης βεβαίωσης οφειλής που είχε ενεργηθεί από την ΔΟΥ Κορωπίου.»

Μου έκανε απορία, τι ήταν αυτή η διαγραφή των 10 δις στη ΔΟΥ Κορωπίου.

Ανακάλυψα ότι υπήρχε κάποια διαφωνία - διαφορά, σε κάποια επιχείρηση και κάποιος πήγε και έγραψε 10 δις πλασματικά έσοδα.

Δεν ξέρω, γιατί το έκανε αυτό!

Δεν ξέρω το γιατί. Λες και υπάρχει επιχείρηση που μπορούσε να έχει έσοδα 10 δις. Κάτι τελείως παράδοξο.

Γιατί το λέω αυτό;

Γιατί ένα μεγάλο κομμάτι αυτών των 109 δις, είναι στην πραγματικότητα οφειλές που θα έπρεπε να τις θεωρούμε επί της ουσίας μη εισπραξιμες και λόγω διαφόρων νόμων είμαστε υποχρεωμένοι να τις κυνηγάμε εσαεί περίπου.

Θα έλεγα να μη λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψη αυτό το στοιχείο, τα 109 δις και να κοιτάμε περισσότερο τον βαθμό εισπραξιμότητας των ετησίων εσόδων. Νομίζω ότι αυτός πρέπει να είναι ο πραγματικός δείκτης για να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας και να διαχωρίζουμε επίσης τα τακτικά έσοδα από τα πρόστιμα και τις προσαυξήσεις που είναι σε πάρα πολλές περιπτώσεις, επίσης, παντελώς πλασματικά.

Θυμάμαι την περίφημη υπόθεση της «Ακρόπολης», αν θυμόσαστε, ένα μεγάλο κομμάτι των πλασματικών είναι πρόστιμα που είχαν μπει στην εταιρεία. Η «Ακρόπολις» ήταν μια «φαλιρισμένη» εταιρεία στην οποία είχε μπει, αν δεν κάνω λάθος, 10 δις πρόστιμο. Επειδή κυνηγάς και τους διοικούντες- διότι υπήρχε δόλος στη συγκεκριμένη εταιρεία- μέχρις ότου εξαντλήσεις το κυνήγι των διοικούντων εξακολουθείς και έχεις αυτά ως ανείσπρακτα, ενώ είναι προφανώς πλασματικά. Νομίζω ότι πρέπει να αφήσουμε πίσω αυτόν τον δείκτη και να ασχολούμαστε με πιο ουσιαστικά στοιχεία.

Υπάρχει μια ολόκληρη συζήτηση που οδηγεί σε παραπλανητικά συμπεράσματα, γιατί ο Ισολογισμός επικεντρώνεται στην κεντρική κυβέρνηση. Και εδώ είναι μία μεγάλη αδυναμία του Ισολογισμού, που θα διορθωθεί όταν θα έχουμε το ενιαίο σύστημα, για το τι συμβαίνει στο Κεντρικό κράτος, σε σχέση και με τη γενική κυβέρνηση. Το τι συμβαίνει στο Κεντρικό κράτος είναι δημοσιονομικά και πραγματικά αδιάφορο, αν δεν το βλέπουμε στο πλαίσιο του συνόλου της γενικής κυβέρνησης.

Να σας εξηγήσω το γιατί, γιατί είναι τεχνικό το θέμα. Για παράδειγμα, στον ΕΦΚΑ, το Κεντρικό κράτος δίνει μία πολύ μεγάλη επιχορήγηση κάθε χρόνο, όπως ξέρετε. Αυτό

εμφανίζεται ως έλλειμμα του Κεντρικού κράτους και μπαίνει ως πλεόνασμα στον ΕΦΚΑ. Στην πράξη, όμως, όλες αυτές οι επιχορηγήσεις που φεύγουν από το Κεντρικό κράτος και πάνε στα λοιπά νομικά πρόσωπα είναι δημοσιονομικά ουδέτερες. Συνεπώς, θα πρέπει να τα αγνοούμε αυτά. Γι' αυτό και η αναφορά που έκανε ένας αξιότιμος Βουλευτής της Αντιπολίτευσης ότι έχουμε έλλειμμα. Δεν είναι σωστή η αναφορά για το 2019. Δεν είχαμε έλλειμμα το 2019, είχαμε πραγματικό πλεόνασμα, γιατί αυτό που μετράει είναι η γενική κυβέρνηση, εκεί μετράνε τα πράγματα.

Τελείωσα την παρατήρηση αυτή που είναι, επίσης, ουσιαστική για τις αλλαγές που τυχόν πρέπει να γίνουν στο μέλλον. Δεν είναι εύκολο να κάνουμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις, ενώ έτρεχαν αυτά τα δύο χρόνια τα φοβερά προβλήματα που έφερε η πανδημία, η οικονομική κρίση και οι άλλες κρίσεις τις οποίες αντιμετωπίσαμε.

Μία πρόσθετη παρατήρηση. Δεν γράφεται εδώ στον Απολογισμό και Ισολογισμό του κράτους το τι όντως συμβαίνει με τα δημοσιονομικά μας, που είναι και το σημαντικό στοιχείο. Θα δώσω ένα παράδειγμα ενός τεράστιου ποσού που πέρασε στο δημοσιονομικό αποτέλεσμα και μείωσε το πλεόνασμα του 2019, εκτάκτως και χωρίς κανείς να το είχε προβλέψει. Πρόκειται για τον περίφημο ΛΕΠΕΤΕ, έναν παλιό λογαριασμό των υπαλλήλων της Εθνικής Τράπεζας, που είχε ως συνέπεια μία διάταξη τριών γραμμών, που πέρασε προεκλογικά ο κύριος Πετρόπουλος, νομίζω του ΣΥΡΙΖΑ, για τις οποίες ήρθε μετά η Eurostat και ξέρετε πόσο μας τις έγραψε στο αποτέλεσμα του 2019, μειώνοντας το αποτέλεσμα του 2019; Πεντακόσια σαράντα πέντε εκατομμύρια ευρώ.

Πραγματικός δημοσιονομικός χώρος. Χάσαμε 545 εκατομμύρια ευρώ δημοσιονομικού χώρου από μία φράση σε μία διάταξη προεκλογική για το ΛΕΠΕΤΕ. Και αυτό βέβαια, αν το ψάξετε εδώ, δεν υπάρχει πουθενά. Γι' αυτό και πιστεύω ότι αν κάνουμε μια μεταρρύθμιση, θα έπρεπε να δίνουμε πολύ μεγαλύτερη έμφαση στο τι συμβαίνει στον δημοσιονομικό χώρο, που είναι και το κρίσιμο στοιχείο των οικονομικών του κράτους και ο βασικός μας περιορισμός.

Όσον αφορά το τακτικό αποθεματικό. Μία από τις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το 2019, είναι ότι χρησιμοποιείτο το τακτικό αποθεματικό για να κάνουμε δαπάνες που δεν εμπίπτουν στους σκοπούς του. Αυτό ήταν ένα πάγιο πρόβλημα, το οποίο διορθώσαμε φτιάχνοντας το ειδικό αποθεματικό, το οποίο μας έχει βοηθήσει να μειώνουμε την υπό εκτέλεση των δημοσίων δαπανών.

Και με αυτό πάω στο «μαξιλάρι». Άκουσα αυτά που είπε ο κ. Αλεξιάδης και η κυρία Παπανάτσιου. Το πρόβλημά μας δεν είναι αν έχουμε «μαξιλάρι» και σε τι μέγεθος. Έχουμε σήμερα μεγαλύτερο «μαξιλάρι» ή ίδιο με αυτό που υπήρχε το 2019. Το πρόβλημα ήταν με τι γεμίζει το «μαξιλάρι» αυτό. Το «μαξιλάρι» του 2019 γέμισε με 11,5 δις υπερφορολόγηση. Γιατί γέμισε με 11,5 δις υπερφορολόγηση; Γιατί η προηγούμενη Κυβέρνηση δεν απολάμβανε της εμπιστοσύνης ούτε των αγορών ούτε των θεσμών. Και για να καλύψει το έλλειμμα αυτό της εμπιστοσύνης έκανε υπερπλεονάσματα. Εμείς, καλώς η κακώς, έχουμε την εμπιστοσύνη και των αγορών και των θεσμών. Των μεν θεσμών, διότι ολοκληρώνουμε κανονικά τις αξιολογήσεις, των δε αγορών, διότι έχουμε μία φιλοεπενδυτική και αναπτυξιακή πολιτική, η

οποία εγγυάται με τον καλύτερο τρόπο ότι μπορούμε να έχουμε ανάπτυξη στα επόμενα χρόνια. Αυτή η εμπιστοσύνη μας επιτρέπει να έχουμε ένα υψηλό «μαξιλάρι», που οδηγεί στα χαμηλά επιτόκια και στη δυνατότητα δανεισμού. Είναι τόσο απλό. Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι το ύψος του «μαξιλαριού»- που σε μία χώρα με μεγάλο χρέος μπορεί να έχει υψηλό ύψος- αλλά πώς το γεμίζεις. Άμα το γεμίζεις αφαλοκόβοντας την οικονομία- διότι κάνεις μια υπερφορολόγηση που οδηγεί σε απόλυτο έλλειμμα επενδύσεων, επενδυτικό κενό και συρρίκνωση της παραγωγικής δυνατότητας της χώρας- τότε βλάπτεις την οικονομία. Αν το γεμίζεις επειδή έχεις εμπιστοσύνη και βάζεις χρήματα στην άκρη όταν οι αγορές είναι ευνοϊκές, τότε τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά.

Άκουσα ότι η δημοσιονομική τάξη επέτρεπε στην προηγούμενη Κυβέρνηση να δανείζεται με ευνοϊκούς όρους. Η προηγούμενη Κυβέρνηση δανειζόταν μετά την έξοδο από το μνημόνιο, τη λεγόμενη «καθαρή», που εγώ δεν κατάλαβα πόσο «καθαρή» είναι, γιατί κάθε τόσο έρχονται κάτι κύριοι που δεν τους βλέπω σε οράματα, που ανήκουν στην ενισχυμένη εποπτεία. Δεν ξέρω αν βλέπω οράματα όταν συναντώμαι με τους κυρίους της ενισχυμένης εποπτείας, ίσως θα πρέπει να προβληματιστώ.

Δανειζόταν, λοιπόν, η προηγούμενη Κυβέρνηση με πάνω από 3%. Και εμείς, πριν αρχίσει η κρίση και οι χαλαρότητες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, είχαμε πέσει στο 1%. Τώρα, αυτά λένε τα νούμερα, δεν μπορούμε να πούμε κάτι άλλο.

Τελειώνοντας, να κάνω και μία κουβέντα για τα περίφημα «χρυσωρυχεία». Αυτά τα «χρυσωρυχεία των κρατικών επιχειρήσεων» τα έχουμε πληρώσει πράγματι σε χρυσό, με πάρα πολλά λεφτά που έχουν δώσει οι φορολογούμενοι, όλα αυτά τα χρόνια. Μιλάμε για δισεκατομμύρια. Αν αθροίσετε το τι έχουν κοστίσει, μιλάμε για δισεκατομμύρια. Πολλά δισεκατομμύρια, όχι ένα και δύο.

Και αυτά τα δισεκατομμύρια, κανένας δεν τα θυμάται. Όμως, τα δισεκατομμύρια αυτά πάνε στο χρέος, οδηγούν στην υποχρέωση των πρωτογενών πλεονασμάτων και, στο τέλος, τα πληρώνει ο φορολογούμενος, ο φτωχός άνθρωπος ή ο λιγότερο φτωχός στο ΦΠΑ, στον φόρο εισοδήματος, στον ΕΝΦΙΑ. Αυτά τα δισεκατομμύρια δεν μπορεί να τα ξεχνάμε όταν κάνουμε τη συζήτηση για τις επιχειρήσεις αυτές και να ζούμε σε ένα φανταστικό κόσμο ότι αν τις διαχειριζόμασταν καλύτερα θα βγάζαμε δισεκατομμύρια αντί για να βάζουμε. Στον πραγματικό κόσμο βάλαμε δισεκατομμύρια.

Ελπίζω η συζήτηση και για τον Προϋπολογισμό να γίνει στο θετικό κλίμα που πιστεύω ότι έγινε και η συγκεκριμένη συζήτηση, την οποία κάναμε.»

Στη συνέχεια, η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Βασιλείου – Πέτρου Σπανάκη, της Εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίας Αικατερίνης Παπανάτσιου, του Ειδικού Αγορητή του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, κ. Βασιλείου Βιλιάρδου, του Ειδικού Αγορητή του ΜέΡΑ25, κ. Γεωργίου Λογιάδη, καθώς και του μέλους της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, τα ανωτέρω σχέδια νόμων, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό τους και προτείνει την επιψήφισή τους από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 12 Νοεμβρίου 2021

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ

(Ακολουθούν οι εισηγήσεις: του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Βασιλείου – Πέτρου Σπανάκη, της Εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίας Αικατερίνης Παπανάτσιου, του Ειδικού Αγορητή του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, κ. Βασιλείου Βιλιάρδου και του Ειδικού Αγορητή του ΜέΡΑ25, κ. Γεωργίου Λογιάδη, οι οποίες προκύπτουν από τα πρακτικά της δεύτερης συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στις 11.11.2021)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2019, τον Ισολογισμό και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019

του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας

Βασιλείου – Πέτρου Σπανάκη

Βουλευτή Β3' Νοτίου Τομέα Αθηνών

«Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Επιτροπή μας έρχεται προς συζήτηση η κύρωση του Απολογισμού του Κράτους του 2019 και η κύρωση του Ισολογισμού και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης με περίοδο αναφοράς το έτος 2019. Όπως αναφέρατε και εσείς, κύριε Πρόεδρε, προηγουμένως, ο Υπουργός των Οικονομικών κατέθεσε στη Βουλή τον Απολογισμό των εσόδων και των εξόδων του κράτους για το έτος 2019 και τον Ισολογισμό και τις λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Κεντρικής Διοίκησης σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 7 του Συντάγματος.

Ο Απολογισμός, ο Ισολογισμός και οι λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις συνοδεύονται και από την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία παρουσιάστηκε στην Επιτροπή, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο Σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής.

Ο Απολογισμός, ο Ισολογισμός και οι λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις, καταρτίστηκαν από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και πρέπει στο σημείο αυτό να συγχαρούμε και τους υπηρεσιακούς παράγοντες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για την πολύ συγκεκριμένη και δύσκολη δουλειά, την οποία έκαναν.

Αξίζει να σημειωθεί πως οι Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις του οικονομικού έτους 2019 είναι οι πρώτες που καταρτίστηκαν στο πλαίσιο της λογιστικής μεταρρύθμισης στο δημόσιο τομέα που θεσπίστηκε με το νόμο 4270/2014 και, εν συνεχεία, με το Προεδρικό Διάταγμα 54/2018. Συγκεκριμένα, με το Προεδρικό Διάταγμα 54/2018 καθορίστηκαν οι αρχές, οι κανόνες και, φυσικά, ο χρόνος έναρξης εφαρμογής του λογιστικού πλαισίου της Γενικής Κυβέρνησης. Η Ελλάδα έχει δεσμευθεί να υιοθετήσει τα διεθνή λογιστικά πρότυπα του δημοσίου τομέα. Με την εφαρμογή της λογιστικής μεταρρύθμισης, καθώς και την υπαγωγή της χρηματοδότησης του νέου πληροφοριακού συστήματος για την κεντρική διοίκηση, η Κυβέρνηση θέτει στέρεες βάσεις, ώστε το κράτος να γνωρίζει τα περιουσιακά του στοιχεία. Η κεντρική διοίκηση είναι η πρώτη που καλείται να εφαρμόσει από 1/1/2019 σταδιακά και με μεταβατική περίοδο τεσσάρων ετών τη λογιστική πολιτική για την πρώτη εφαρμογή, η οποία εκδόθηκε με συγκεκριμένη απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών στις 23/7/2020. Το νέο λογιστικό πλαίσιο της Γενικής Κυβέρνησης καταρτίστηκε, με βάση τα αντίστοιχα διεθνή λογιστικά πρότυπα, και έχει σκοπό την ποιοτική αναβάθμιση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που παρέχει το κράτος στους φορολογούμενους, στους επενδυτές, στους δανειστές, στους πολίτες.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον απολογισμό των εσόδων και των εξόδων του κράτους, το οικονομικό έτος 2019, τα συνολικά έσοδα μη χρηματοοικονομικών συναλλαγών του κράτους ανήλθαν σε 55,15 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 1,72 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το έτος 2018, που ανήλθαν σε 53,39 δισ. Αν κανείς δει τα εισπραχθέντα έσοδα, θα παρατηρήσει ότι έχουμε μείωση των εισπραχθέντων εσόδων για τα έτη 2016 ως και 2018, ενώ παρατηρείται αύξηση για το 2019 σε 55,15 δισ., όπως είπα προηγουμένως. Η σύγκριση, όμως, βεβαιωθέντων και εισπραχθέντων εσόδων μας δίνει μια πολύ καλή εικόνα για τη δυνατότητα που υπάρχει για την είσπραξη αυτών των εσόδων.

Και εδώ πρέπει να σταθούμε. Αναλύοντας, λοιπόν, τη διαχρονική αυτή είσπραξη, μπορεί να παρατηρήσει κανείς πως κατά την πενταετία 2015 - 2019, το ποσοστό μειώνεται κάθε χρόνο, γεγονός που αποδεικνύει την αποτυχία των ακολουθούμενων πολιτικών της προηγούμενης κυβέρνησης που σε περίοδο ύφεσης ασκούσε πολιτικές υπερφορολόγησης. Πιο συγκεκριμένα, για το έτος 2015, τα εισπραχθέντα έσοδα ήταν το 41,35% των βεβαιωθέντων εσόδων, που συνεχώς μειώνονται μέχρι το 2019, που ανέρχονται στο 30,57% των βεβαιωθέντων.

Για την περαιτέρω ανάλυση της άποψης αυτής της οποίας είπα προηγουμένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να δούμε ποιο ήταν το εισπρακτέο υπόλοιπο για τα έτη 2015 ως 2019. Το εισπρακτέο υπόλοιπο, δηλαδή το υπόλοιπο αυτό που δύναται να το εισπράξουμε, αλλά δεν το έχουμε εισπράξει, συνεχώς αυξάνεται, με αποτέλεσμα το 2019 να ανέρχεται σε 105,09 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, το 2019 το εισπρακτέο ήρθε κοντά στο 56% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, που εκτιμάται για το 2019 στα 187,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το 2015 είχαμε εισπρακτέο υπόλοιπο 86,84 δισεκατομμύρια, το 2016 94,24 δισεκατομμύρια, το 2017 100,34 δισεκατομμύρια, το 2018 104,22 δισεκατομμύρια και έρχεται το 2019 στα 105,09 δισεκατομμύρια.

Οι κυριότεροι, όμως, παράγοντες, γιατί αυτό αξίζει να το αναφέρουμε, που συνέβαλαν στη διαμόρφωση του εισπρακτέου υπολοίπου των 105 δισεκατομμυρίων ευρώ, είναι ανείσπρακτες απαιτήσεις από φόρους 28,62 δισεκατομμύρια, ανείσπρακτες απαιτήσεις από επιστροφές καταπτώσεων εγγυήσεων 10,88 δισ., ανείσπρακτες απαιτήσεις από πρόστιμα, ποινές και καταλογισμούς 63,33 δισεκατομμύρια.

Στο εισπρακτέο υπόλοιπο του απολογισμού, δεν συμπεριλαμβάνονται φυσικά οι ανείσπρακτες απαιτήσεις που έχουν βεβαιωθεί από τα τελωνεία της χώρας και σύμφωνα με τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, οι απαιτήσεις αυτές ανέρχονταν σε 5,91 δισεκατομμύρια ευρώ στις 31/12/2019. Η μη καταγραφή των ανείσπρακτων εσόδων των τελωνείων αντίκειται στις διατάξεις του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες όλα τα έσοδα και έξοδα του Κράτους πρέπει να αναγράφονται στον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το έτος 2019 τα εισπραχθέντα έσοδα των 55 δισ. -και αξίζει αυτό να το δούμε για να κάνουμε τις περαιτέρω αναλύσεις μας και ο κ. Υπουργός, νομίζω ότι θα μας πει και πιο συγκεκριμένα πράγματα- έχουμε το 84%. των εισπραχθέντων εσόδων να είναι από φόρους, 46,5 δισ., 54 εκατομμύρια από κοινωνικές εισφορές, 4,4 δισ. το 8% περίπου από μεταβιβάσεις, το 4% από πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών, τα λοιπά τρέχοντα

έσοδα 0,83%. Παρατηρείται ότι το 84,39% των εσόδων μη χρηματοοικονομικών συναλλαγών προέρχεται από φόρους. Από τους φόρους αυτούς το 34% είναι από το ΦΠΑ, το 33% από φόρο εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, το 15% από ειδικούς φόρους κατανάλωσης και το 6% από ΕΝΦΙΑ και φόρους ακίνητης περιουσίας.

Ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο που πρέπει να αναφερθεί είναι οι διαγραφές των εσόδων. Συνολικά για το έτος 2019, οι διαγραφές εσόδων ανήλθαν στο ποσό των 15,04 δισ. ευρώ, που είναι αυξημένο κατά 12,25 δισ. ή 436,65% σε σχέση με το 2018. Οι κυριότερες διαγραφές των εσόδων αφορούν 534 εκατομμύρια ευρώ σε διαγραφές εσόδων από επιστροφές καταπτώσεων εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου για τη χορήγηση δανείων σε επιχειρήσεις, οργανισμούς, φορείς γενικής κυβέρνησης. Σε σχέση με το προηγούμενο έτος καταγράφεται αύξηση σε ποσοστό 1113%, 158 εκατομμύρια ευρώ για οφειλές φορολογουμένων λόγω παραγραφής.

Τα έξοδα μη συμπεριλαμβανομένων εξόδων χρηματοοικονομικών συναλλαγών και λοιπών εξόδων δανεισμού, ανήλθαν για το 2019 σε 49,63 δισ. ευρώ. Οι κυριότερες πληρωμές ανά κατηγορία είναι 25,26 δισ. σε εγχώριες μεταβιβάσεις, νοσοκομεία, ΥΠΕ, ΟΤΑ, οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, 13,3 δισ. ευρώ σε παροχές προς εργαζομένους, 1,18 δισ. ευρώ σε επιδοτήσεις, 697 εκατομμύρια ευρώ σε κοινωνικές παροχές.

Οι κατηγορίες εξόδων με τις μεγαλύτερες υπερβάσεις, σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2019 είναι οι μεταβιβάσεις, οι επιδοτήσεις, οι κοινωνικές παροχές, καθώς και οι πληρωμές για αγορές παγίων περιουσιακών στοιχείων. Να τονίσουμε δε, ότι το 2019 είχαμε 2 κυβερνήσεις. Από τον Ιούλιο του 2019 είχαμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Έχουμε, λοιπόν, απόκλιση στις κοινωνικές παροχές κατά 183%. Ενώ είχαν προϋπολογιστεί 246 εκατομμύρια, έχουμε τελικά πληρωμές 697 εκατομμύρια.

Μεταβιβάσεις, ενώ είχαν προϋπολογιστεί 25 δισ. πληρώθηκαν 31,5 δισ. Απόκλιση 22,95%. Επιδοτήσεις, ενώ είχαν προϋπολογιστεί 150 εκατομμύρια, έχουμε πληρωμές της τάξεως του 1,2 δισ. Αγορές παγίων, ενώ είχαν προϋπολογιστεί 617 εκατομμύρια, έχουμε αγορές 997 εκατομμύρια και απόκλιση της τάξεως του 61,6 %. Και ως προς τις μεταβιβάσεις που ανέφερα προηγουμένως, οι υπερβάσεις οφείλονται σε τρεις βασικούς λόγους, τους οποίους πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τους πούμε και να τους τονίσουμε σε αυτήν την αίθουσα. Στις αυξημένες πληρωμές για μεταβιβάσεις σε Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης και, κυρίως, στον ΕΦΚΑ για την κάλυψη συντάξεων. Στις πληρωμές επιχορηγήσεων επενδύσεων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κυρίως για κτίρια και υποδομές. Και τρίτον, στις αυξημένες πληρωμές επιχορηγήσεων επενδύσεων σε λοιπά νομικά πρόσωπα. Ωστόσο, οι επιχορηγήσεις των περιπτώσεων που ανέφερα προηγουμένως, αποτελούν δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Ως προς τις κοινωνικές παροχές, η υπέρβαση οφείλεται σε πληρωμές λοιπών προνοιακών επιδομάτων, όπως το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης, το επίδομα θέρμανσης και πολλά άλλα.

Να πάμε τώρα λίγο στον Ισολογισμό. Ο Ισολογισμός και οι λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της οντότητας αναφοράς «κεντρική διοίκηση», καταρτίστηκαν, για πρώτη φορά, με βάση τις αρχές και τους κανόνες του λογιστικού πλαισίου της γενικής κυβέρνησης, καθώς

και με βάση τη λογιστική πολιτική για την πρώτη εφαρμογή, με στόχο τη μετάβαση στην πλήρη εφαρμογή λογιστικής δεδουλευμένης βάσης. Πρόκειται για μία μεγάλη αλλαγή που δεν πρέπει να περνάμε με ψιλά γράμματα και πρόκληση για το μέλλον της χώρας μας. Άρα, δεν μπορεί να έχουμε έναν ισολογισμό έναρξης, να το πούμε με απλά λόγια. Σύμφωνα με τις διατάξεις της λογιστικής πολιτικής για την πρώτη εφαρμογή, η κεντρική διοίκηση εφαρμόζει νέες διατάξεις στα στοιχεία όπου αυτό είναι εφικτό βέβαια. Γιατί προηγουμένως, ακούσαμε και την ανάλυση από τον Πρόεδρο και τα στελέχη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπου ακούσαμε και αρκετά θέματα, όσον αφορά στην πρώτη εφαρμογή.

Πάμε, λοιπόν, στην επιμέτρηση των απαιτήσεων και στη μέθοδο υπολογισμού της απομείωσης. Είναι δύο θέματα τα οποία θέλω να θίξω στην εισήγησή μου. Οι απαιτήσεις επιμετρούνται στο ανακτήσιμο, κατά την ημερομηνία αναφοράς, ποσό. Δηλαδή, αυτό που αναμένεται να εισπραχθεί κατά τον ισολογισμό έναρξης και κατά την ημερομηνία αναφοράς υπολογίστηκαν απομειώσεις στις χρηματοοικονομικές απαιτήσεις που παρουσιάζονται σε αυτό το λογαριασμό, έτσι ώστε, αυτές να προσαρμοστούν στο ύψος που εύλογα αναμένεται να εισπραχθεί. Η απομείωση για τις κατηγορίες απαιτήσεων των παρακάτω πινάκων 1 και 2, θα σας αναφέρω, υπολογίστηκε με βάση τον κινητό μέσο όρο των συντελεστών εισπραξιμότητας των πέντε τελευταίων περιόδων αναφοράς, συμπεριλαμβανομένων και του 2019. Έτσι προέκυψε απομείωση, κύριε Πρόεδρε, για πρώτη φορά, λογιστική απομείωση, των απαιτήσεων κατά 101,4 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, λόγω του νέου τρόπου επιμέτρησης και αναγνώρισής τους και προκειμένου το υπόλοιπο τους να αποδίδει τις εξ αυτών πράγματι εισπράξεις, ώστε να συνεισφέρει στην αληθή, στην εύλογη απεικόνιση της χρηματοοικονομικής θέσης και της χρηματοοικονομικής επίδοσης της οντότητας «κεντρική διοίκηση».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να θέλω να σας κουράσω, αλλά είναι πάρα πολύ σημαντικά αυτά τα στοιχεία, θα ήθελα να δούμε λίγο τον συντελεστή εισπραξιμότητας. Γιατί, το πως υπολογίστηκαν αυτά τα 101,4 δισ., έχει μια συγκεκριμένη διαδικασία. Νομίζω θα το αναφέρει και ο κ. Υπουργός στην τοποθέτησή του. Έχουμε αυτή τη στιγμή στους φόρους επί αγαθών και υπηρεσιών, στους έμμεσους, συντελεστή εισπραξιμότητας 6%. Στους τακτικούς φόρους ακίνητης περιουσίας, συντελεστή εισπραξιμότητας 37,8%. Στο φόρο εισοδήματος, συντελεστή εισπραξιμότητας 11, 93%.

Άρα, λοιπόν, βλέπουμε ότι υπάρχει ένα κριτήριο που μας βγάζει από τις απαιτήσεις. Ποιο θα είναι, τελικά, το εισπράξιμο ποσό και πόσο θα είναι το ποσό της απομείωσης;

Θα πρέπει, όμως, να διευκρινιστεί πως η απομείωση των απαιτήσεων αυτών είναι λογιστική. Η απομείωση των απαιτήσεων αυτών δεν σημαίνει ότι έχουν διαγραφεί, δεν σημαίνει ότι δεν απαιτούνται, αλλά λογιστικά το ορθό είναι αυτό, το οποίο, έγινε τώρα μετά από πολλά χρόνια και αποτελεί μια τομή, μια μεταρρύθμιση. Σε καμία περίπτωση δεν επηρεάζει φυσικά και τις διεκδικήσεις της κεντρικής διοίκησης έναντι τρίτων και δεν προδικάζει και την τελική, προσέξτε, εισπραξιμότητα των ποσών των απαιτήσεων αυτών.

Τέλος, αξίζει να αναφερθούμε στον συντελεστή εισπραξιμότητας, όπου προσδιορίζεται από ένα συγκεκριμένο τύπο, και δίνω πολύ μεγάλη σημασία, «εισπραχθείσες την περίοδο αναφοράς απαιτήσεις που εκκρεμούσαν κατά την προηγούμενη ημερομηνία αναφοράς δια συνολικά υφιστάμενες απαιτήσεις κατά την προηγούμενη ημερομηνία αναφοράς».

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι το πώς διαμορφώνεται ο συντελεστής εισπραξιμότητας για να φτάσουμε σε αυτόν τον μέσο όρο το 2015 – 2019 και εκεί μπορούμε να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα, αλλά ας τα αφήσουμε αυτά για την Ολομέλεια.

Αυτό, το οποίο, αξίζει να αναφερθούμε είναι ότι τα νοικοκυριά, οι επιχειρήσεις πιέστηκαν πολύ από αυτή την υπερφορολόγηση.

Σήμερα, λοιπόν, όμως το θέμα μας είναι άλλο, είναι να κυρώσουμε, να εγκρίνουμε τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι ο Απολογισμός και Ισολογισμός απεικονίζουν την πραγματικότητα.

Πρέπει, όμως, να καταθέσουμε στην Αίθουσα αυτή, όχι μόνο για τα πρακτικά και δύο αλλά θέματα, τα οποία, λένε το εξής: ότι η καθαρή θέση των Ελλήνων είναι θετική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και πρέπει να βλέπουμε το μέλλον με αισιοδοξία.

Μην μπούμε σε άλλα νούμερα και σε άλλους αριθμούς, διότι εδώ βλέπουμε έναν Ισολογισμό που έχει αρνητική, ναι μεν, καθαρή θέση, αλλά δεν έχουμε το Μητρώο Παγίων Περιουσιακών Στοιχείων. Ενώ βλέπουμε στον Ισολογισμό και, συγκεκριμένα, μπορούμε να το δούμε στη σελίδα 6 του σχεδίου νόμου, ότι στις 31/12/2019, έχουμε υποδομές 65 εκατομμυρίων, εξοπλισμό 140 εκατομμυρίων και λοιπά στοιχεία 1,9 δισεκατομμυρίων. Στις 31/12/2019, το νούμερο αυτό είναι μηδέν. Αυτό είναι λογιστικό, δεν είναι πραγματικό, να το τονίσουμε. Μόλις ολοκληρωθεί η καταγραφή στα πάγια περιουσιακά στοιχεία του Ελληνικού Δημοσίου, η καθαρή περιουσιακή θέση που σήμερα διαμορφώνεται αρνητική λογιστικά, επαναλαμβάνω, θα είναι θετική, κατά την προσωπική μου άποψη.

Αρα, λοιπόν, όπως είπε προηγουμένως, ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι επιβεβλημένη ανάγκη η άμεση καταγραφή των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Δεν είναι μια εύκολη άσκηση, είναι μια άσκηση, η οποία θα γίνει μετά από δεκαετίες.

Νομίζω ότι αξίζουν συγχαρητήρια στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών και στον Υπουργό και στον Αναπληρωτή Υπουργό, τον Θεόδωρο Σκυλακάκη, για αυτή την προσπάθεια που γίνεται. Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζουμε τα πάγια περιουσιακά στοιχεία. Η εκτίμηση θα γίνει, γιατί και το 2019, υπήρχαν δρόμοι, υποδομές, πάγια και σήμερα υπάρχουν.

Αρα, λοιπόν, με αυτή την τοποθέτηση, νομίζω ότι πρέπει το Κοινοβούλιό μας να εγκρίνει και τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό.

Ταυτόχρονα, εξάγονται πολύ χρήσιμα συμπεράσματα που πρέπει να μας προβληματίσουν και μας δείχνουν έναν δρόμο για το πως πρέπει να βαδίσουμε για το μέλλον της άσκησης της φορολογικής μας πολιτικής.

Αυτή τη στιγμή, η προτεραιότητα είναι η μείωση των φορολογικών συντελεστών, ώστε να αυξηθεί και η εισπραξιμότητα των φορολογικών εσόδων.

Κλείνοντας, να πω ότι όλα αυτά έχουν να κάνουν με το που βαδίζει η κατανάλωση, με το που βαδίζει το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν. Και τα μηνύματα είναι πάρα πολύ θετικά. Για όσους διαβάζουμε και τις ανακοινώσεις της ΕΛ.ΣΤΑΤ., τις οποίες μπορούμε να δούμε, ότι για το 2019 - και έρχεται συνέχεια για τα επόμενα έτη - που παρακολουθούνται- είναι θετικά. Τι σημαίνει αυτό; Ότι η αύξηση των εσόδων, δεν σημαίνει αύξηση των φόρων. Αύξηση των εσόδων σημαίνει και βελτίωση του οικονομικού κλίματος. Αυτό γίνεται με τη σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2019, τον Ισολογισμό και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019

της Εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ

Αικατερίνης Παπανάτσιου

Βουλευτή Μαγνησίας

«Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ.

Η συζήτηση που είχε γίνει πριν από τρία χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα για το 2019 ήταν διαφορετική από αυτή που γίνεται σήμερα. Τότε καταθέσαμε τον πρώτο προϋπολογισμό εκτός μνημονίων, τον απολογισμό, του οποίου κάνουμε σήμερα. Η τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας, παγιδευμένη στο αντιπολιτευτικό της μένος, φωνασκούσε πως δεν υπήρχε καθαρή έξοδος από τα μνημόνια. Μόνο οι ίδιοι γνωρίζουν αν το πίστευαν ή αν έλεγαν συνειδητά ψέματα. Η πραγματικότητα αποδείχτηκε πολύ διαφορετική και επιβεβαίωσε ότι πετύχαμε την καθαρή έξοδο. Ήταν ένα μεγάλο κατόρθωμα της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, να δώσει ένα τέλος στα μνημονιακά προγράμματα και τους ασφυκτικούς περιορισμούς, ενώ, ταυτόχρονα, έβαλε φρένο στη φτώχεια και την καταστροφή των λαϊκών στρωμάτων, που δεν είχαν καμία συμμετοχή στη δημιουργία της δημοσιονομικής κρίσης, αλλά πλήρωσαν σκληρά τις συνέπειές της.

Από τον Αύγουστο του 2018, δημιουργήθηκε ένα νέο κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο και καταθέσαμε τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους του 2019. Ήταν ο τρίτος συνεχόμενος προϋπολογισμός με πρωτογενές πλεόνασμα. Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορούσε για τη δημιουργία των πλεονασμάτων και των υπερπλεονασμάτων. Ήταν, όμως, αυτό το απόθεμα που βρήκε έτοιμο και μπόρεσε να αντιμετωπίσει τις οικονομικές συνέπειες της πανδημίας. Ήταν η δημοσιονομική τάξη που βάλαμε, η οποία της επέτρεψε να δανείζεται με ευνοϊκούς όρους και να μπορεί να κομπάζει τώρα για τη γρήγορη μακροοικονομική ανάκαμψη. Όμως, όπως οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας διαχειρίστηκαν άνισα και άδικα προς τα λαϊκά στρώματα τη δημοσιονομική κρίση, με τον ίδιο τρόπο διαχειρίζονται άνισα και άδικα και την πανδημία. Πάλι διασώζετε οικονομικά τα μεγάλα συμφέροντα και αφήνετε στη φτώχεια και την καταστροφή τους υπόλοιπους. Γι' αυτό και ο κόσμος ανάκαμψη ακούει και ανάκαμψη δεν βλέπει. Στα δικά του οικονομικά βλέπει μόνο ακρίβεια.

Στόχος μας, λοιπόν, τότε, ήταν αρχικά ο απεγκλωβισμός της ελληνικής οικονομίας από την επιτροπεία των διεθνών οργανισμών και η ανάκτηση βαθμών ελευθερίας στη χάραξη οικονομικής πολιτικής και, εν τέλει, η ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας στα δημόσια οικονομικά. Της κυριαρχίας που χάσαμε εξαιτίας των διαδοχικών κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ που πρώτα δημιούργησαν τη δημοσιονομική κρίση και μετά την κακοδιαχειρίστηκαν.

Προϋπόθεση για να πετύχουμε αυτόν τον στόχο ήταν και παραμένει να μπορεί η χώρα μας να δανείζεται ελεύθερα και με χαμηλά επιτόκια στις διεθνείς αγορές, να μπορεί να αναχρηματοδοτεί χωρίς προβλήματα το δημόσιο χρέος. Το χρέος που δημιουργήθηκε στα προηγούμενα χρόνια μέχρι το 2015. Επιπλέον, όμως, για την επίτευξη του στόχου αυτού, απαιτείτο η αποκατάσταση της αξιοπιστίας του ελληνικού χρέους, των ελληνικών χρεογράφων, αλλά και γενικότερα της δημοσιονομικής πολιτικής και η εμπέδωση εμπιστοσύνης στις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Γι' αυτό και η δημιουργία πρωτογενούς δημοσιονομικού πλεονάσματος, ώστε να μπορούν να πληρώνονται οι τόκοι του δημοσίου χρέους, αλλά, ταυτόχρονα, να μπορεί και να μειώνεται το ύψος τους.

Φυσικά, ο δικός μας στόχος δεν είναι μόνο οικονομική ανάκαμψη και δημοσιονομική τάξη, αλλά να γίνουν αυτά με δίκαιο τρόπο. Καμία ανάπτυξη δεν είναι βιώσιμη αν πρωτίστως δεν είναι κοινωνικά δίκαιη. Και αυτά ήταν πράγματα τα οποία πετύχαμε και ήταν αυτά που πρακτικά έπρεπε να γίνουν. Βεβαίως, δεν ήταν όλα όσα θέλαμε να κάνουμε και δεν είχαμε και το περιθώριο να κάνουμε. Γιατί οι περιορισμοί που προέρχονταν από την κακοδιαχείριση του παλιού δικομματισμού ήταν μεγάλη.

Παρόλο που ο προϋπολογισμός του 2019 ήταν ένας ακόμη πλεονασματικός προϋπολογισμός, ήταν, ταυτόχρονα, και ένας επεκτατικός προϋπολογισμός. Όσο αντιφατικό κι αν ακούγεται αυτό. Με βάση την τότε συγκυρία της ελευθερίας στο σχεδιασμό που ανακτήθηκαν, αλλά και τους περιορισμούς που παρέμεναν από το παρελθόν, ο προϋπολογισμός αυτός προσπαθούσε να δώσει δημοσιονομικό χώρο στην ανάπτυξη και, μάλιστα, στη δίκαιη ανάπτυξη.

Η χώρα έχει αλλάξει σελίδα και μπορέσαμε να αλλάξουμε το μείγμα δημοσιονομικής πολιτικής, με βάση τη βελτίωση των μακροοικονομικών μεγεθών της ελληνικής οικονομίας. Ο προϋπολογισμός για τον οποίο συζητάμε σήμερα είχε μείωση εισφορών και φόρων και αύξηση κοινωνικών δαπανών, παρά τους περιορισμούς του συμφώνου σταθερότητας και των υπόλοιπων ευρωπαϊκών δημοσιονομικών κανόνων.

Σας θυμίζω μερικά από τα μέτρα που ξετύλιγαν το σχέδιό μας για την κοινωνική Ελλάδα. Πρώτα απ' όλα, ήταν η μη εφαρμογή του μέτρου της περικοπής των κύριων και επικουρικών συντάξεων από την 1.1.2019 για περίπου 1,5 εκατ. συνταξιούχους. Θυμάστε πόσο είχατε λοιδορήσει αυτό το μέτρο; Σας θυμίζω τη μείωση του ΕΝΦΙΑ, που εμείς είχαμε σχεδιάσει και νομοθετήσει με τρόπο ώστε να ωφεληθούν, κυρίως, οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και το οποίο εσείς αλλάξατε, ώστε να συμπεριλάβετε τις μεγάλες επιχειρήσεις αξίας άνω του 1 εκατ. ευρώ.

Ακόμη είχαμε νομοθετήσει τη μείωση κατά 1/3 του συντελεστή κύριας ασφάλισης για ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους και αγρότες και την εφαρμογή ελάχιστης εισοδηματικής βάσης για επικουρική ασφάλιση και εφάπαξ παροχή.

Άλλα μέτρα που πήραμε ήταν η χορήγηση επιδόματος στέγασης σε νοικοκυριά που πληρώνουν ενοίκιο, η δόση στεγαστικού δανείου με εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια.

Μείωση του φόρου στα μερίσματα από 15% σε 10%.

Επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών για νέους εργαζόμενους.

Προσλήψεις 4.500 εκπαιδευτικών και εξειδικευμένου προσωπικού για ενίσχυση της ειδικής αγωγής.

Η μονιμοποίηση 3.000 εργαζομένων για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι».

Η εφαρμογή του κανόνα 1 προς 1, για τις προσλήψεις στο δημόσιο το 2019.

Η κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος για αγρότες, μέλη συνεταιρισμών, αγροτικούς συνεταιρισμούς και για ανενεργές επιχειρήσεις.

Η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κρασί.

Και ακολούθησαν εντός του 2019 η μείωση του ΦΠΑ στην ενέργεια, η μείωση του ΦΠΑ στις συναυλίες και η μείωση στον κανονικό συντελεστή του ΦΠΑ συγκεκριμένων αγαθών.

Σε ό,τι αφορά στη φορολογική πολιτική, μπορούμε να πούμε ότι κάναμε αρκετά βήματα μπροστά. Εντός ενός προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής και έχοντας κληρονομήσει πολλές αδικίες από την προηγούμενη Κυβέρνηση, αλλά και ένα κατεδαφισμένο ΑΕΠ, καταφέραμε να μετατρέψουμε το μείγμα της πολιτικής, ώστε τα φορολογικά βάρη να κατανεμηθούν πιο δίκαια.

Τα τελευταία χρόνια, όπως και το 2018, 2019, παρατηρήθηκε σαφής αύξηση στα φορολογικά έσοδα. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων που σημειώθηκε επί δικής μας διακυβέρνησης συνδέεται άμεσα με θετικά αποτελέσματα που είχαμε από τη μείωση της φοροδιαφυγής.

Κεντρικός παράγοντας σε αυτό ήταν και η κατακόρυφη αύξηση του πλαστικού χρήματος στην Ελλάδα. Αυτό επέτρεψε τη μείωση του φόρου εισοδήματος για τις επιχειρήσεις από 29% σε 28% το 2019 και στο 25% το 2022, την οποία και είχαμε νομοθετήσει.

Βέβαια, εσείς το επιταχύνετε αυτό το μέτρο ασυλόγιστα. Κάνετε μια απευθείας μείωση στο 24%, οδηγώντας σε μια αισθητή μείωση του φορολογικού αποτελέσματος στα νομικά πρόσωπα. Με βάση τα στοιχεία της ΑΑΔΕ, η φορολογία των νομικών προσώπων, μετά και τις επιστροφές, πιστωτικές δηλώσεις δηλαδή, είναι μειωμένη από τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ στα 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Και εδώ φαίνεται ο σκληρός ταξικός σας προσανατολισμός, σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και των μικρομεσαίων επιχειρηματιών.

Παραλάβετε μια οικονομία με ανάπτυξη 1,48% με το ΑΕΠ στα 187,4 δισεκατομμύρια ευρώ και ένα θετικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα, με έσοδα στα 55 δισεκατομμύρια ευρώ και δαπάνες στα 48,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό ήταν αποτέλεσμα της οικονομικής στρατηγικής της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών παθογενειών της ελληνικής οικονομίας, για την αντιμετώπιση των διδύμων ελλειμμάτων.

Σε συνδυασμό με την αλλαγή του μείγματος πολιτικής, οδήγησε στη δυνατότητα σχεδιασμού περισσότερων πολιτικών με κοινωνικό πρόσημο.

Το τρίτο πρόγραμμα ήταν το μόνο που ολοκληρώθηκε. Όποια κριτική μπορεί να γίνει σε αυτό την κάνουμε εμείς πρώτοι, γιατί δεν ήταν αυτό που θέλαμε, αλλά ήταν το καλύτερο δυνατό που μπορούσαμε να έχουμε με βάση την κατάσταση που παραλάβαμε.

Όμως, ήταν το πρόγραμμα που οδήγησε σε μια δέσμη μέτρων ελάφρυνσης και διευθέτησης του δημοσίου χρέους, που περιλάμβανε τη μείωση επιτοκίων, την αναβολή και επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής.

Αυτά τα μέτρα το κατέστησαν βιώσιμο, πράγμα το οποίο αποτυπώνεται και στη σελίδα 65 της Έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τον απολογισμό και ισολογισμό του 2019. Εξάλλου, αναφέρθηκε και στην προηγούμενη συνεδρίαση από τους εκπροσώπους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τελικά, κληρονομήσατε ένα «μαξιλάρι» ασφαλείας, ένα δημοσιονομικό απόθεμα 37 δισεκατομμυρίων ευρώ, το οποίο χρησιμοποίησατε με χαρά, ενώ μας είχατε κατηγορήσει συστηματικά για τη δημιουργία του.

Δυστυχώς, η πορεία προς μια πιο δίκαιη μετάβαση στη μεταμνημονιακή εποχή διεκόπη με την εκλογή της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Με τους αντεργατικούς σας νόμους, τον νέο Πτωχευτικό Κώδικα, τις αντιδημοκρατικές και αντιλαϊκές πρακτικές, όσο δεν υιοθετείτε την πρότασή μας για μερική διαγραφή χρεών και όσο προχωράτε με χειρουργική ακρίβεια στην εκκαθάριση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τόσο τα πράγματα θα δυσκολεύουν για την κοινωνική πλειοψηφία, αλλά, αντίστοιχα, και ο κυβερνητικός σας χρόνος θα λιγοστεύει.

Για την κοινωνική πλειοψηφία, ο Προϋπολογισμός του 2019 που εμείς, σχεδιάσαμε και η κατάσταση που εσείς, δημιουργήσατε στη συνέχεια, είναι η μέρα με τη νύχτα. Για την κοινωνική πλειοψηφία έχετε αποτύχει, όσο κι αν ωραιοποιούν την κατάσταση τα φιλικά σας μέσα ενημέρωσης. Αν, όντως, πιστεύετε το παραμύθι που σας περιβάλλει, τότε έχετε ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2019, τον Ισολογισμό και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019

του Ειδικού Αγορητή του Κινήματος Αλλαγής

Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη

Βουλευτή Α΄ Αθηνών

«Θέλω για άλλη μια φορά να επισημάνω ότι η συζήτηση αυτή γίνεται κατά συνθήκη. Γίνεται με έναν τρόπο, που δεν μπορεί να έχει ένα πολύ ουσιαστικό περιεχόμενο. Είναι μια τυπική διαδικασία που πρέπει να διεκπεραιωθεί και αυτό εμφανίζει και μερικά τραγελαφικά φαινόμενα. Μια Κυβέρνηση να ψηφίζει έναν προϋπολογισμό και να τον αποδοκιμάζει στη συνέχεια όταν έρχεται ο απολογισμός, ενώ όταν έρχεται το άλλο κόμμα να γίνεται η ανάστροφη εικόνα. Έτσι, σήμερα παρουσιάζεται το φαινόμενο ο Προϋπολογισμός που έφτιαξε ο ΣΥΡΙΖΑ, τον ψήφισε, τον εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία, να αντιμετωπίζει αντίστοιχα την αποδοκιμασία του Απολογισμού από τον ΣΥΡΙΖΑ και την έγκριση του Προϋπολογισμού από τη Νέα Δημοκρατία. Λοιπόν, αυτά είναι λειτουργίες του Κοινοβουλίου που πρέπει να γίνουν. Γίνονται με έναν τρόπο και δεν έχουν μεγάλη και ουσιαστική σημασία.

Με αφορμή, λοιπόν, αυτή τη συζήτηση θα ήθελα να επιχειρήσω μερικές παρατηρήσεις σε ένα ευρύτερο οικονομικό απολογισμό της διετίας Νέας Δημοκρατίας, με βάση και το ξεκίνημα αυτής της διαδικασίας. Θέλω να θυμίσω ότι ο Προϋπολογισμός του 2019 ήταν ένας Προϋπολογισμός που στην εκτέλεσή του ήταν χρονικά μοιρασμένος ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία. Η εκτέλεσή του σχεδόν στο ακέραιο είναι απτή απόδειξη αυτού που καταγγέλλουμε από την πρώτη μέρα. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν είχε πρόθεση να επαναδιαπραγματευθεί καμία από τις βαριές κληρονομίες του ΣΥΡΙΖΑ ούτε το παράλογο πρωτογενές πλεόνασμα του 3,5% ούτε την υποθήκευση της δημόσιας περιουσίας μέσω του Υπερταμείου για 99 χρόνια ούτε την άρση της προστασίας της πρώτης κατοικίας μετά την κατάργηση του νόμου ΠΑΣΟΚ ούτε την κατάργηση του ΕΚΑΣ.

Το μόνο που αναθεωρήθηκε ήταν το πλεόνασμα, λόγω υγειονομικής κρίσης -για όλη την Ευρώπη- αλλά οι υπόλοιπες δεσμεύσεις παραμένουν. Μάλιστα, μην ξεχνάμε ότι οι εταίροι δεν σταματούν να μας θυμίζουν τις δεσμεύσεις αυτές. Στην απόφαση της έγκρισης της πρότασης για τους πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης αναφέρονται τέσσερις φορές οι μεταπρογραμματικές δεσμεύσεις που δόθηκαν από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο του Eurogroup στις 22 Ιουνίου του 2018. Εκεί προβλεπόταν η διαχείριση των κόκκινων δανείων μέσα από τον νέο Πτωχευτικό Κώδικα-λαιμητόμο, που θέσπισε η Κυβέρνηση, η δέσμευση για τη συνέχιση και ολοκλήρωση μιας σειράς αποκρατικοποιήσεων, αλλά και απορρυθμίσεις στην αγορά εργασίας και προϊόντων. Βεβαίως, σε αυτή την απόφαση η Νέα Δημοκρατία βρίσκει άλλοθι για κάποιες, αλλά όχι για όλες τις επιλογές της. Γιατί δεν προβλέφθηκαν στην εν λόγω απόφαση του Eurogroup κάποιες ηθελημένες επιλογές της Νέας Δημοκρατίας ως προς την οικονομική

πολιτική. Δηλαδή, θα καταστούσε την Ελλάδα, τη χώρα με τη χαμηλότερη φορολογία μερισμάτων, μόλις 5% στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που ως γνωστόν αποτελεί κίνητρο για αποεπένδυση και όχι περαιτέρω επένδυση των επιχειρηματιών.

Από τα πρώτα πράγματα που θα ψήφιζε είναι η ευνοϊκή φορολόγηση των μπόνους που δίνονται στα εταιρικά στελέχη με τη μορφή μετοχών ή δικαιωμάτων προαίρεσης. Θα απάλλασσε από τον φόρο δωρεάς παρουσίας από 300.000 σε 800.000 ευρώ, για να προάγει τον θεσμό της οικογένειας, όπως έγραψαν στην αιτιολογική έκθεση. Θα επιτάχυνε περαιτέρω, μέρα με τη μέρα, το άδικο μείγμα φορολογικής πολιτικής για τα λαϊκά νοικοκυριά, με τη συνεχή αύξηση της αναλογίας έμμεσων- άμεσων φόρων, που ξεκίνησε από το πρώτο έτος διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και συνεχίζεται έως σήμερα. Θα κάλυπτε τα στελέχη του χρηματοοικονομικού τομέα, αφού προβλέφθηκε ότι αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση, τη στιγμή που υπήρξαν δημοσιεύματα ότι κάποιοι ισχυροί πέτυχαν διαγραφές χρεών έως και 90% από τις τράπεζες και τα funds. Θα έκαψε 2,36 δισεκατομμύρια ευρώ δημόσιας περιουσίας που κατείχε το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας μέσα από μετατρέψεις σε ομολογίες, αλλά και την περιουσία ιδιωτών μετόχων ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ, προς όφελος των ακρογωνιαίων επενδυτών της Τράπεζας Πειραιώς, όπως αυτοχαρακτηρίστηκαν. Θα κατάρτιζε ένα σχέδιο για τους κρίσιμους πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης με προσχηματικό διάλογο και με προνομιακούς συνομιλητές που αφορά λίγους και όχι τους πολλούς. Όχι μόνο θα διαπραγματευόταν το πλαίσιο λειτουργίας του Υπερταμείου, αλλά επέκτεινε το αντικείμενό του μέσω της εμπλοκής του στην εφαρμογή του δικτύου 5G και μέσω του ΤΑΙΠΕΔ στις συμβάσεις στρατηγικής σημασίας του δημόσιου τομέα.

Θα έδειχνε τη δέουσα επιμέλεια, ώστε στα εργασιακά να πλήξει το οκτάωρο με υπερωρίες 2 ωρών, που αντισταθμίστηκαν με ρεπό, με περαιτέρω νόθευση της ανάπαυσης της Κυριακής και των ημερών αργίας. Να ευνοήσει την εμπορική δραστηριότητα έναντι της παραγωγικής δραστηριότητας στις λαϊκές αγορές. Να μειωθεί, κατ' εξαίρεση, ο συντελεστής φορολογίας εισοδήματος από 44% που προβλέπει η κλίμακα για εισοδήματα άνω των 40.000 σε 22% για εισοδήματα που αποκτούν επαγγελματίες αθλητές και προπονητές. Να θεσπίσει προνομιακά φορολογικά καθεστώτα στο όνομα προσέλκυσης κατοίκων εξωτερικού, χωρίς καμία σύνδεση με επενδύσεις και απασχόληση. Να μειώσει τα χρονικά όρια διάρκειας των μέτρων δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων από την αρχή καταπολέμησης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Τα λέω όλα αυτά γιατί είναι στοιχεία της οικονομικής πολιτικής της ΝΔ, στα πλαίσια μιας συνέχειας που έχει και αυτός είναι ένας σύντομος, αλλά ουσιαστικός απολογισμός των έργων και των ημερών της. Προφανώς, δεν μπορεί να εγκριθεί από την παράταξή μας ούτε αυτός ούτε το υποκεφάλαιο του 2019, του εξαμήνου δηλαδή του 2019.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2019, τον Ισολογισμό και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019

του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας

Νικολάου Καραθανασόπουλου

Βουλευτή Αχαΐας

«Θα φανεί ότι έχουμε να κάνουμε με ένα παράδοξο, τυπικά παράδοξο, ότι τον προϋπολογισμό για το 2019 τον ψήφισε η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και επί της ουσίας το μισό του προϋπολογισμού ολοκλήρωσε την εκτέλεσή του η Κυβέρνηση της ΝΔ, που προέκυψε από τις εκλογές του καλοκαιριού του 2019. Φαίνεται παράδοξο, αλλά, επί της ουσίας, επιβεβαιώνει ότι οι δύο πόλοι, ας το πούμε έτσι, αντιπαρατιθέμενοι του συστήματος του διπολικού, όχι μόνο δεν είναι διαφορετικοί, αλλά ο ένας συμπληρώνει τον άλλον και αποτελεί συνέχεια του άλλου.

Ένας προϋπολογισμός, ο οποίος πραγματοποιήθηκε σε μία πορεία αβέβαιης ανάκαμψης, που από το τέταρτο τρίμηνο του 2019 ξεκίνησαν να μειώνονται οι ρυθμοί και να αποτελεί ουσιαστικά τον «προάγγελο» της εκδήλωσης της νέας καπιταλιστικής κρίσης από τον Μάρτη και μετά του 2020, η οποία νέα κρίση απλά επιταχύνθηκε από την εκδήλωση της πανδημίας. Μια ανάκαμψη άδικη και ταξική, γιατί βασίστηκε πάνω στο νομοθετικό πλαίσιο που είχαν διαμορφώσει όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, για μια αγορά εργασίας που επί της ουσίας δεν υπήρχε εργασιακό δικαίωμα για φτηνούς και αναλώσιμους εργαζόμενους και, μάλιστα, με κορωνίδα τη φαλκίδευση του δικαιώματος της απεργίας, που ήταν, θα λέγαμε, ένα από τα πρώτα συμβολικά μέτρα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μετά το τυπικό τέλος των μνημονίων.

Βεβαίως, μπορεί να παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης τότε, στα τέλη του 2018, ως ο πρώτος προϋπολογισμός που μετά την τυπική λήξη των μνημονίων και εδώ να θυμίσουμε ότι όλη αυτή η μνημονιακή περίοδος, που ο ΣΥΡΙΖΑ είχε πει το 2015 ότι θα καταργούσε με ένα άρθρο και με ένα νόμο, όχι μόνο δεν κατέργησε, αλλά επί Υπουργίας Οικονομικών, του κ. Βαρουφάκη, έδωσε μια παράταση επτάμηνη στο δεύτερο μνημόνιο, για να μπορέσει ουσιαστικά, να ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση για το τρίτο μνημόνιο.

Και λέμε αυτό, γιατί ακριβώς επειδή πρόκειται - όπως ισχυρίζονταν η τότε Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ - για τον πρώτο προϋπολογισμό, μετά το τυπικό τέλος των μνημονίων, ορισμένα πολύ χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Πρώτον, όσον αφορά στο σκέλος των εσόδων, τα φορολογικά έσοδα επί της ουσίας επιβάρυναν τα φτωχά λαϊκά στρώματα και, μάλιστα, οι κινήσεις τότε που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, σηματοδοτώντας αυτό το τέλος, το τυπικό των μνημονίων δεν ήταν άλλη παρά να μειώσει τον συντελεστή φορολογίας των νομικών προσώπων και τον συντελεστή φορολογίας των

διανεμόμενων κερδών πηγαίνοντας στο 10%, όταν ο συνταξιούχος, ο επαγγελματίας, ο μισθωτός πλήρωνε 22 ευρώ ως συντελεστή φορολογίας.

Ήταν δύο εμβληματικές κινήσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που έδειχνε ακριβώς τον ταξικό χαρακτήρα, τον βαθύτατα αντιλαϊκό χαρακτήρα της πολιτικής του και όσον αφορά στο σκέλος των εσόδων, αλλά και όσον αφορά στο σκέλος των δαπανών, όπου επί της ουσίας είχαμε μείωση της χρηματοδότησης των παροχών σε εργαζόμενους, είχαμε μείωση της συνολικής δαπάνης για τις συντάξεις με τον προϋπολογισμό του 2019 και είχαμε μείωση της χρηματοδότησης των νοσοκομείων πάλι από τον προϋπολογισμό του 2019, σε σχέση με τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού. Επίσης, μεταφορά των βαρών αυτών στα ασφαλιστικά ταμεία και στην ιδιωτική χρηματοδότηση, δηλαδή από τους ίδιους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους.

Αυτές ακριβώς οι εμβληματικές κινήσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που αναδεικνύουν τον αντιλαϊκό και ταξικό χαρακτήρα του προϋπολογισμού του 2019, οδήγησαν στα πραγματικά «αιματοβαμμένα» πρωτογενή πλεονάσματα 2019, ύψους 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία τα πλήρωσαν με αίμα οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες, οι βιοπαλαιστές αγρότες και από αυτό ακριβώς το κομμάτι ένα πολύ μικρό ποσό πήγε στη διαχείριση, μέσω επιδοματικής πολιτικής, των ακραίων φαινομένων φτώχειας. Δηλαδή, δεν είχαμε τίποτα άλλο παρά μια αναδιανομή της φτώχειας από τους λιγότερο φτωχούς στους περισσότερους φτωχούς.

Αυτό, λοιπόν, ήταν το βασικό εργαλείο υλοποίησης μιας βαθιάς αντιλαϊκής πολιτικής, που συνέχισε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και επανέλαβε και στους επόμενους προϋπολογισμούς που ακολούθησαν το 2019.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε, ότι ο απολογισμός και ο ισολογισμός δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να αποτυπώνουν τα μεγέθη αυτά και, μάλιστα, να μιλάνε και για υπέρβαση σε ορισμένα μεγέθη, όσον αφορά τα φορολογικά έσοδα κατά ένα περίπου δισεκατομμύριο ευρώ ή περικοπές δαπανών, που αφορούσαν άμεσες ανάγκες των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Από αυτή την άποψη εμείς καταψηφίζουμε ως ΚΚΕ και τον απολογισμό και τον ισολογισμό για το έτος 2019.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2019, τον Ισολογισμό και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019

του Ειδικού Αγορητή της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βασιλείου Βιλιάρδου

Βουλευτή Επικρατείας

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ο παρών Απολογισμός του 2019, είναι ο πρώτος απολογισμός χρήσης που κλείνει η Νέα Δημοκρατία, αν και το μισό έτος κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η οικονομία, πάντως, έχει αρχίσει να επιβραδύνεται ήδη από το τέταρτο τρίμηνο του 2019, πριν από την πανδημία με μείωση 0,7% και συνολικά στο έτος 1,9% κάτω από τις προβλέψεις της Κομισιόν.

Συνεχίζεται στην ίδια γραμμή με τους Απολογισμούς του 2017 και το 2018, όσον αφορά στην αρνητική εικόνα. Τις ίδιες λογιστικές ατέλειες που είχαν εντοπιστεί στους απολογισμούς του 2017 και του 2018 χωρίς να αλλάξει κάτι.

Η πρώτη μας απορία, λοιπόν, είναι γιατί αλήθεια δεν διορθώθηκαν; Θα υπέγραφε τέτοιον ισολογισμό Υπουργός σε μία δική του εταιρεία; Γιατί αφού κατατέθηκε στις 11/12/2020 έμεινε έως σήμερα στο συρτάρι, επί έναν ολόκληρο χρόνο;

Η παρατήρησή μας τώρα η οποία είναι αρκετή για να μη γίνει δεκτός ο απολογισμός, είναι η αρνητική καθαρή θέση των πολιτών, στα πλην 318 δισεκατομμύρια από πλην 217 δισεκατομμυρίων την προηγούμενη χρονιά. Δηλαδή, η αρνητική καθαρή θέση του 2018 επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο κατά 101 δισεκατομμύρια ευρώ. Εύλογα, βέβαια, για μια χώρα που συνεχίζει να παράγει ελλείμματα, ζημιές που αυξάνουν συνεχώς το χρέος της. Η αιτία της τεράστιας μείωσης είναι προφανώς η διαγραφή απαιτήσεων, κάτι που είχαμε μεν επισημάνει, αλλά δεν πιστεύαμε πως θα ήταν σε τέτοιο βαθμό τόσο μεγάλη.

Η Κυβέρνηση, πάντως, έχει σπαταλήσει πολλές ανθρωποώρες και χρήματα, για να εκπονήσει κάτι που μοιάζει με ισολογισμό εταιρειών. Ενώ επιβεβαιώνει πως ο ελληνικός λαός είναι αθεράπευτα χρεοκοπημένος. Στην ουσία, από τη μία πλευρά του ισολογισμού υπάρχουν 356 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος- αναφερόμαστε σε συνολική άθροιση του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον πίνακα 8.3- που τώρα έχει αυξηθεί βέβαια. Ενώ, από την άλλη, στο ενεργητικό σχεδόν τίποτα, με αποτέλεσμα να καταλήγουμε σε μια αρνητική καθαρή θέση ύψους 318 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αλήθεια, δεν είναι περίεργο το ότι με τόσες άλλες μεταρρυθμίσεις δεν έχει επιβληθεί η σωστή απεικόνιση της περιουσίας του δημοσίου; Πόσο, μάλλον, όταν η τρόικα έχει ασχοληθεί από την πρώτη μέρα με την καταγραφή των δημοσίων υπαλλήλων και με το Κτηματολόγιο. Γιατί η Α.Α.Δ.Ε. που ελέγχεται από τους δανειστές βάζει ταμειακές μηχανές παντού, ακόμη και στις λαϊκές, χωρίς να έχει επιδείξει τον ίδιο ζήλο για τις εισπράξεις των τελωνείων, δηλαδή, για

το λαθρεμπόριο καυσίμων, που δεν έχει ούτε εδώ θεραπευθεί, όπως σημειώνει σταθερά το Ελεγκτικό Συνέδριο. Φοροδιαφυγή υπάρχει μόνο στις λαϊκές και στους υδραυλικούς;

Δεν έχουν καταγραφεί ούτε τα πάγια των Ενόπλων Δυνάμεων. Ενώ ο κ. Αναπληρωτής Υπουργός, στην προηγούμενη συζήτηση του Απολογισμού του 2018, είχε επισημάνει ο ίδιος τη μη καταγραφή μεταφορικών μέσων, όπως για παράδειγμα των περιπολικών της Αστυνομίας.

Συνεχίζοντας, στο Ταμείο τα διαθέσιμα είναι 24,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν και φυσικά γνωρίζουμε πως τα 15,7 δισεκατομμύρια του ESM είναι δεσμευμένα, ενώ τα παραπάνω χρησιμοποιούνται στα γeros που ανακυκλώνονται όλο και πιο γρήγορα, έχοντας υπερβεί πλέον το 1 τρισεκατομμύριο ευρώ ετησίως. Η ερώτησή μας εδώ είναι, που διατηρούνται τα 15,7 δισεκατομμύρια; Δεν τα βρήκαμε πουθενά.

Περαιτέρω, στις απαιτήσεις υπάρχει η σημαντική μεταβολή σε σχέση με το 2018, με τη διαγραφή μη εισπραξιμων απαιτήσεων ύψους 101,4 δισεκατομμυρίων. Οπότε, από τα 104 δισεκατομμύρια μειώθηκαν στα μόλις 3,7 δισεκατομμύρια. Είναι, βέβαια, λογική η αναπροσαρμογή με κριτήριο την εισπραξιμότητα που είχε επισημανθεί σε προηγούμενες χρήσεις, ενώ συμβάλλει σε μία πιο ρεαλιστική εικόνα του απολογισμού.

Οι ερωτήσεις μας εδώ είναι οι εξής: πρώτον, πώς προέκυψαν οι συντελεστές εισπραξιμότητας; Ακούσαμε κάποια πράγματα, αλλά θα θέλαμε να τα αναφέρει ο Υπουργός.

Δεύτερον, γιατί εφαρμόστηκε ένας γενικός συντελεστής και δεν υπήρξε διαχωρισμός ανάλογα με την περίπτωση; Δηλαδή, για μεγάλες απαιτήσεις να γίνει διαγραφή με βάση τη νομική διαδικασία διεκδίκησης, ενώ για τις μικρότερες να εφαρμοστεί ένας γενικός συντελεστής.

Τρίτον, θα σταματήσει να διεκδικεί το κράτος τις διαγραφείσες απαιτήσεις; Τέταρτον, εάν όχι, εάν δεν σταματήσει δηλαδή το κράτος να τις διεκδικεί, σε περίπτωση που εισπραχθούν κάποιες, θα εγγραφούν ως έκτακτα έσοδα; Σχετικά τώρα με τις συμμετοχές, το σύνολό τους ανέρχεται στα 23,56 δισεκατομμύρια, γεγονός που σημαίνει πως πρόκειται για ένα εξαιρετικά χαμηλό ποσό, εάν τις εξετάσει κανείς αναλυτικά. Εμείς το έχουμε κάνει προσκομίζοντας τα στοιχεία σε προηγούμενους απολογισμούς και δεν θα το επαναλάβουμε φυσικά, ενώ το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρει ότι η αποτίμηση είναι προβληματική, επίσης, με βάση τα διεθνή λογιστικά πρότυπα.

Σε σχέση με πέρυσι έχει γίνει τουλάχιστον μία επικαιροποίηση με κριτήριο τις λογιστικές τους αξίες την 31/12/2018, αν και δεν είναι αντικειμενική. Ελέγχονται, βέβαια, από το Υπερταμείο, από μία ξένη οντότητα που δεν υπόκειται σε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Οι ερωτήσεις μας εδώ είναι οι εξής: πρώτον, γιατί συμπεριλαμβάνεται το Υπερταμείο, η ΕΕΣΥΠ δηλαδή στις συγγενείς ή ελεγχόμενες επιχειρήσεις, αφού παρά το ότι διαθέτουμε το 100% δεν διορίζουμε Διοικητικό Συμβούλιο. Δεύτερον, πώς είναι δυνατόν να έχει αξία μόνο 2,99 δισεκατομμύρια-αναφέρεται στην παράγραφο 26 στην σελίδα 61- ενώ κατέχει το σύνολο της ελληνικής δημόσιας περιουσίας μαζί με την ΕΤΑΔ, το ΤΧΣ και το ΤΑΙΠΕΔ; Και τρίτον, γιατί εμφανίζεται χωριστά το ΤΧΣ με 5,1 δισεκατομμύρια ευρώ στη σελίδα 62, παρά το ότι είναι θυγατρική της ΕΕΣΥΠ; Μήπως πρόκειται για διπλή καταμέτρηση; Δηλαδή, δεν έπρεπε να γίνεται ένα είδος

ενοποίησης; Όπως φαίνεται πάντως στη σελίδα 22 της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου έως το 2019 τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων ήταν μόλις 5,8 δισεκατομμύρια, «σταγόνα στον ωκεανό» δηλαδή, χωρίς καμία βελτίωση των υπηρεσιών, όπως το παράδειγμα της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ούτε καν της οικονομίας.

Από τις ελεγχόμενες τώρα μη εισηγμένες επιχειρήσεις, που είναι οι περισσότερες, συνολικής αξίας 21,8 δισ, το μεγαλύτερο ποσόν αφορά στην «Εγνατία», η οποία αποτιμάται με 6,1 δισεκατομμύρια ενώ παραχωρήθηκε με άγνωστους όρους- ακόμη δεν έχουμε μάθει ακριβώς τη σύμβαση- στον εθνικό κατασκευαστή στη ΤΕΡΝΑ, με αυξημένα διόδια για να δικαιολογηθεί η τιμή του 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Είναι ντροπή, πάντως, η ΛΑΡΚΟ, το σύγχρονο χρυσωρυχείο του νικελίου, να αποτιμάται με μηδενική αξία.

Μπορώ να σας φέρω και άρθρο της «Καθημερινής» για να καταλάβετε τι ακριβώς είναι η ΛΑΡΚΟ σήμερα. Όπως η ΕΑΒ που εκσυγχρονίζει τα F16 και η ΕΛΒΟ με την αξία της ΕΑΣ, μόλις στα 7,5 εκατομμύρια. Σημαντική είναι η συμμετοχή στον ΑΔΜΗΕ που ανήκει στο δημόσιο, ενώ η ΔΕΠΑ του Υπερταμείου, που τεμαχίστηκε από τον κ. Χατζηδάκη, προωθείται για πώληση, σε μία εποχή που η ενέργεια βασίζεται στο φυσικό αέριο.

Οφείλουμε να σημειώσουμε επίσης την αξία των οικοπέδων της ΑΟΖ που δεν ξέρουμε αν θα έπρεπε να είναι στη ΔΕΗ, όσον αφορά στα αδιάθετα οικόπεδα ή τα έσοδα από αυτά που έχουν διατεθεί, αν και η Κυβέρνηση τα έχει παγώσει όλα σύμφωνα τουλάχιστον με τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού, αλλά και του Υπουργού Εξωτερικών. Όσον αφορά τα λιμάνια εκτιμώνται, επίσης, πολύ χαμηλά, αν και υπάρχει μία ενημέρωση της λογιστικής τους αξίας στα 120 εκατομμύρια από 112 εκατομμύρια προηγούμενως. Αλήθεια πού είναι καταχωρημένη η αξία των άλλων λιμανιών, όχι αυτών των συγκεκριμένων, αφού η Ελλάδα διαθέτει πάνω από 100; Επίσης, των είκοσι τριών τουλάχιστον αεροδρομίων που δεν παραχωρήθηκαν στην FRAPORT; Εάν είναι στο Υπερταμείο, τότε γιατί δεν καταχωρούνται και εδώ, όπως τα λιμάνια που, επίσης, ανήκουν στο Υπερταμείο; Απορίες μας είναι, αν θέλετε τις απαντάτε. Ίσως επιλυθεί το θέμα όταν δημιουργηθεί το Μητρώο Παγίων του Δημοσίου, αλλά για πότε προγραμματίζεται;

Εκτός αυτού γιατί συμπεριλαμβάνονται η Αγροτική Τράπεζα που ανήκει στο ΤΧΣ ενώ την εκκαθαρίζει η ΡQH και οι Ολυμπιακές Αερογραμμές στις συμμετοχές. Συνεχίζοντας το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και την υπό προγραμματοποίηση, όσον αφορά στο συγχρηματοδοτούμενο σκέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μήπως έχει τελικά υπερεκτιμηθεί η συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν θα έπρεπε να βρεθεί ένας τρόπος να απορροφάται το σύνολο του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο είναι πολύ σημαντικό για την οικονομία; Σε σχέση με τα έσοδα – έξοδα, έχει ενδιαφέρον το ότι υπήρξε το 2019 αύξηση των εσόδων από φόρους στα 47,9 δισεκατομμύρια από 46 δισεκατομμύρια. Επίσης, καλή πραγματοποίηση με την είσπραξη φόρων φυσικών προσώπων και ΦΠΑ στο 100%.

Όσον αφορά στα έξοδα, πού οφείλεται η υπέρβαση κατά 2,8 φορές στις κοινωνικές παροχές στα 697 εκατομμύρια από 247 εκατομμύρια προηγούμενως; Μήπως στην προεκλογική 13η σύνταξη, όπως διαβάζουμε στη σελίδα 30 της έκθεσης του Ελεγκτικού

Συνεδρίου και σε πρόσθετο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, δηλαδή σε προεκλογικές παροχές; Εκτός αυτού, πού οφείλεται η αύξηση στις επιδοτήσεις κατά 7,8 φορές από 150 εκατομμύρια στο 1,1 δισεκατομμύρια; Βλέπουμε στη σελίδα 29 της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ότι είναι για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Για πού ακριβώς όμως; Για έργα; Μήπως ήταν οι δαπάνες για το μεταναστευτικό, που έως το 2020 δεν θα καταχωρούνταν χωριστά;

Περαιτέρω στο έλλειμμα και η χρήση του 2018 ήταν ελλειμματική με 5,54 δισεκατομμύρια τελικά ή στο - 1,8% του ΑΕΠ, ενώ τα ελλείμματα έχουν εκτοξευθεί με την πανδημία. Ακόμη και οι προϋπολογισμοί που προέβλεπαν πλεονάσματα, όπως αποδείχτηκε στη συζήτηση του Απολογισμού του 2018, είναι τελικά ελλειμματική. Γιατί συμβαίνει κάτι τέτοιο; Πού είναι το λάθος; Το δημόσιο χρέος διαμορφώθηκε στο 356 δισεκατομμύρια από 359 δισεκατομμύρια αν και το μακροπρόθεσμο σκέλος του στον ισολογισμό αυξήθηκε στο 308,6 δισεκατομμύρια από 300,5 δισεκατομμύρια προηγουμένως. Η αύξηση προέρχεται από την άνοδο των μακροπρόθεσμων τίτλων εσωτερικού. Ποιος τα απορροφά; Οι τράπεζες;

Εν προκειμένω, είναι παράδοξο να θεωρούμε πως είναι βιώσιμο το χρέος, όπως αναφέρεται από το Ελεγκτικό Συμβούλιο στη σελίδα 65 της έκθεσής του, με βάση του ότι η εξυπηρέτησή του είναι κάτω του 15% ως 20% του ΑΕΠ. Πόσο μάλλον όταν μπορεί να μην ισχύσει σύντομα με κριτήριο τις προβλέψεις της Κομισιόν στις αξιολογήσεις.

Ενδιαφέρον θέμα είναι, επίσης, οι εγγυήσεις που αποτελούν στην ουσία κρυφό χρέος, οι οποίες ανέρχονται με βάση τη σελίδα 66 της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα 9,8 δισεκατομμύρια. Το ποσόν αυτό θα πρέπει πάντως να έχει εκτοξευτεί σήμερα στα ύψη με τις εγγυήσεις του ΤΕΠΙΧ και του ΗΡΑΚΛΗΣ. Αν δεν κάνω λάθος δόθηκαν περίπου 10 δισεκατομμύρια ήδη εγγυήσεις για το πρόγραμμα «ΗΡΑΚΛΗΣ».

Κλείνοντας με τις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είναι λιγότερες από τις 18 περσινές όσον αφορά τον αριθμό. Οι σημαντικότερες, όμως, παραμένουν όπως οι παρακάτω. Πρώτον, η μη καταγραφή των οφειλών που έχουν βεβαιωθεί και εκκρεμούν προς είσπραξη από τα τελωνεία της χώρας. Δεύτερον, η μη ύπαρξη μητρώου παγίων και τρίτον, το θέμα των προκαταβολών όσον αφορά στις υποχρεώσεις από εξοπλιστικά προγράμματα. Διαβάζω ακριβώς τι γράφει: «η ανεπαρκής εκ μέρους του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους τεκμηρίωση της απομείωσης στον ισολογισμό έναρξης της 1/1/2019 των απαιτήσεων της κατηγορίας των προκαταβολών κατά 7,77 δισεκατομμύρια και του υπολοίπου της κατηγορίας άλλων υποχρεώσεων κατά το ποσό των 3,9 δισεκατομμυρίων που είχαν αναγνωρισθεί ως υποχρεώσεις από εξοπλιστικά προγράμματα και των 8,8 δισεκατομμυρίων που είχαν αναγνωρισθεί ως εισπράξεις τακτοποιητές».

Συμπερασματικά, λοιπόν, πρόκειται για έναν απαράδεκτο και αναξιόπιστο ισολογισμό που δεν αξίζει ούτε στους Έλληνες ούτε στη συζήτηση. Ακόμη χειρότερα είναι επικίνδυνος, εάν θεωρηθεί ως βάση για τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά για παράδειγμα την αξία των συμμετοχών, έτσι ώστε να ξεπουληθούν τελικά με εξευτελιστικές τιμές, όπως άλλωστε συνηθίζεται. Ξεπουλάμε συνεχώς τη δημόσια περιουσία και παρόλα αυτά το χρέος μας συνεχίζει να αυξάνεται. Φυσικά, υπό αυτές τις προϋποθέσεις, το καταψηφίζουμε.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2019, τον Ισολογισμό και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης, περιόδου αναφοράς 1/1/2019 έως 31/12/2019

του Ειδικού Αγορητή του ΜέΡΑ25

Γεωργίου Λογιάδη

Βουλευτή Ηρακλείου

«Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το 2019 ήταν το έτος, κατά το οποίο στο τιμόνι της χώρας εναλλάχθηκαν δύο μνημονιακές κυβερνήσεις, καθώς στα μέσα της χρονιάς η Κυβέρνηση Τσίπρα, του τρίτου και τέταρτου μνημονίου, παρέδωσε τη σκυτάλη στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ως ΜέΡΑ25, είχαμε αποκαλύψει τα ψεύδη αμφοτέρων. Είχαμε τονίσει, ήδη, από την άνοιξη του 2020 ότι οι τεράστιες απώλειες που υπέστη το ΑΕΠ της χώρας στα χρόνια των μνημονίων δεν αναπληρώθηκαν παρά ελάχιστα, αφού από το 2008 έως το 2013 χάθηκαν 66 δισεκατομμύρια ευρώ, περίπου 26% του ΑΕΠ, ενώ στα έξι χρόνια που μεσολάβησαν έκτοτε, 2013 ως 2019, ανακτήθηκαν μόλις 10 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ωστόσο, ακόμα και αυτή η βασανιστικά αργή, αναιμική ανάκαμψη αποδεικνύεται ασταθής και αβέβαιη, καθώς η χώρα εισήλθε σε υφεσιακή τροχιά, κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2019. Παράλληλα, το χρέος της γενικής κυβέρνησης συνέχισε να βρίσκεται σε τερατώδη επίπεδα. Όσους φόρους και αν πληρώνουμε, το δημόσιο χρέος που το 2009 ήταν 125% του ΑΕΠ, το 2010 145%, το 2019 191%, σήμερα είναι πάνω από 210%. Συνέχεια αυξάνεται και συνέχεια πτωχεύουμε. Οι δύο μνημονιακοί, δήθεν μονομάχοι, παίζουν επικοινωνιακά παιχνίδια ανταγωνιζόμενοι για το ποιος και πόσο καλύτερα διαπραγματεύθηκε ο καθένας τους όρους δανεισμού της χώρας. Εμείς στο ΜέΡΑ25 έχουμε ψύχωση με το χρέος και τα πρωτογενή πλεονάσματα που έχουν υποβάλει οι δανειστές μας ως μέθοδο αποπληρωμής του. Μια μέθοδος που έχει μπει προσωρινά στον πάγο, λόγω πανδημίας.

Από την αρχή φωνάζουμε πως η μέθοδος αυτή είναι κοινωνικά καταστροφική, πως μετατρέπει τη χώρα μας σε χρεοδουλοπαροικία. Τονίζαμε πως με αυτές τις πολιτικές της ακραίας λιτότητας, για να συγκεντρωθεί αυτή, η θυσία του ιδιωτικού τομέα προς το μη βιώσιμο χρέος- εξ ορισμού το πλεόνασμα του δημοσίου τομέα σημαίνει έλλειμμα του ιδιωτικού- η οικονομία μας καταστρέφεται, η ύφεση μονιμοποιείται, οι νέοι μας μεταναστεύουν, το δημόσιο σύστημα υγείας, παιδείας και πρόνοιας καταρρέει.

Δυστυχώς, οι σημερινές εξελίξεις στο μέτωπο της αντιμετώπισης της πανδημίας επιβεβαιώνουν τους φόβους μας. Το πρωτογενές πλεόνασμα έφτασε στο 4,4% το 2019 ή 8,25 δισεκατομμύρια ευρώ, καθώς αμφότερες οι μνημονιακές κυβερνήσεις αποδείχθηκαν «βασιλικότεροι του βασιλέως». Υπενθυμίζουμε ότι η επιτυχία πιστώνεται, κυρίως, στον ΣΥΡΙΖΑ, αφού η δική του κυβέρνηση ήταν εκείνη που είχε δεσμευτεί σε πρωτογενή

πλεονάσματα άνω του 3,5% στο Eurogroup της 15ης Ιουνίου 2017. Ήταν η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που δέσμευσε τη χώρα σε τερατώδη πρωτογενή πλεονάσματα έως το 2060.

Αν αναλογιστούμε ότι από αυτό το ποσό των 8,25 δισεκατομμυρίων ευρώ, που αποσπάστηκε από τους Έλληνες φορολογούμενους- το 3,5% του ΑΕΠ, δηλαδή, 6,6 δισεκατομμύρια ευρώ- ήταν η δέσμευση των μνημονιακών ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Δημοκρατίας και κατευθύνθηκε στην αποπληρωμή του μη βιώσιμου δημόσιου χρέους και δεν ανακυκλώθηκε στην ελληνική οικονομία, καταλαβαίνουμε τις καταστροφικές συνέπειες.

Αυτή η τεράστια υπερφορολόγηση φέρνει την ελληνική οικονομία και κοινωνία στην καταστροφή, δημιουργεί φτώχεια. Πέρα από την αφαίμαξη της οικονομίας, ουσιαστικά υπάρχει και τεράστια φοροδιαφυγή. Αυτό, βέβαια, καταστρέφει τους σωστούς εργαζόμενους και τις σωστές επιχειρήσεις.

Η καθαρή θέση των πολιτών είναι 388 δισεκατομμύρια ευρώ μείον. Ο προηγούμενος ομιλητής, ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας, είπε που βαδίζει η κατανάλωση σήμερα. Εγώ θα ρώταγα πού βαδίζει το δημογραφικό πρόβλημα σήμερα, το οποίο είναι καταστροφικό.

Καταψηφίζοντας τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του 2019 υπενθυμίζουμε ότι ως ΜέΡΑ25 έχουμε προβεί σε ενδελεχή ανάλυση και εμμένουμε στην πρότασή μας για σύσταση εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής, ώστε να ανοίξει ο φάκελος της χρεοκοπίας και των μνημονίων και να υπάρξει διεξοδική διερεύνηση των αιτίων που οδήγησαν σε αυτά. Είμαστε το μόνο κόμμα που έχει καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση για ουσιαστική προστασία των πολιτών και ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας μας.»